

Baisusis Birželis ir Modernieji Laukiniai

Kad žiloje senovėje viena gentis užpuldavo kitą gentį ir ją išskersdavo ar vergais paversdavo, tai, sako, suprantama. Tada žmonės buvę laukiniai, be civilizacijos elgesio kaip žvėrys. Prileiskim, jog taip ir buvo. Bet kuo išaiškinsi mūsų amžiaus daug didesnes tautų skerdynes ir pavergimus? Juk mes laikome save labai kultūringais žmonėmis. Tautos didžiuojasi savo mokyklomis, universitetais, muziejais, knygynais, meonais, savo demokratiškomis laisvėmis ir taip toliau. Kaip galima tame kultūringame amžiuje galingesnei tautai užpulti silpną mažą kaimynę tautą, ją pasiglemžti, jai atimti jos pačios darbu ir prakaitu susikrautas medžiagines ir kultūringas gerybes? Kaip galima jos darbščiausias, labiau siai apsišvietusius vyrus ir moteris išplėsti iš savo žemės, atskirti vyrus nuo žmonių ir vaikus nuo tėvų ir visus paversti Sibiro ar kurio kito nesvetingo krašto vergais? Kaip galima šiame kultūringame XX amžiuje šimtais tūkstančiais neka tų žmonių žudyti badu, troškuliu, kankinimais, kartuvėmis ir kitokiais prasimanymais? Juk visa tai atsitiko mums dar gerai atmenamais laikais ir atsitinka kasdieną dabar? Kaip tai yra galima?

Dar aštrenis klausimas yra šis: kaip gali kitos kaimynės tautos, kaip gali jų valdžios vyrai ko ramiausiai sėdėti ir prieš tas visas žudynes ne imti jokių priemonių kraugeriamus žvėrims sudrausti? Nekaltis pginginti? Kaip gali save gerbiai ir kultūringais politikais laiką vyrai sėsti su žmogėdromis už vieno stalo pokyliauti tartum su mielais draugais, nors jie gerai žino, kad tų išsigimėlių valdomose kraštuose milijonai badu miršta, kalėjimuose pūsta, žiauriai kankinami miršta? Kaip tai yra galima?

Tuos ir panašius klausimus statom šią savaitę mes estai, latviai ir lietuviai visoms laisvojo pasaulio neva kultūringoms tautoms, minėdami mūsų brolių ir sesių trėmimus Sovietų Rusijos gelmėse 1941 metais birželio 13, 14, 25 dienomis, klausiamo žinodami, kad ir šiaandien Rusijos kalėjimuose tebe pūsta šimtai mūsų brolių ir sesių lietuvių, latvių ir estų vien todėl, kad jie mylėjo ir myli savo tėvynę, kad jie troško jai laisvės, kad jie už tą laisvę kovojo ir savo vaikus patriotais augino. Jie nieku negrąšė milžinai Rusijai. Argi gal skruzde-

lėlė greiti pavojumi drambliai?

O tačiau komunistų Rusija pasielgė kaip tas šv. Rašte minimas turtuolis, kur, savo draugą pavaišinti norėdamas, atėmė vargšui katmynei vienintelę avelę paskersti, nors pats tuėjo savo šimtus avių. Rusija atėmė mums viską, o svarbiausia išplėšė laisvę. Ir ant tų tautų laisvės kapo pasistatė sau stalus pokyliauja laisvųjų tautų didieji politikai. Pokyliauja ir prekiauja svetimais turtais, svetimomis gyvybėmis, svetima laisve, kaip tai yra galima šiame modernios kultūros pasaulyje?

Norisi į tuos klausimus šitaip atsakyti. Moderniųjų laikų žmogus yra tapęs laukinis. Modernus laukinis. Jis nėra kultūringas. Ypač jis nėra krikščioniškai kultūringas. Jis užmiršo ar paneigė esantį Dievo kurinys ir turi elgtis šioje žemėje pagal sutvėrėjo duotus nurodymus, tarp kurių vienas sako: NEUŽMUŠK, kitas: NEGEISK SAVO ARTIMO TURTO, dar kitas: NEVOK... Dievą pamiršusio modernaus žmogaus dvasioje atsigavo visi laukinio žvėries instinktai: pėsti, kitą žudyti, silpnesni išnaudoti, sau nepatinkamus ir nepakenčiamus iš kelio smurtu pašalinti, veidmainiauti, apgaudinėti. Visos tos ir kitos į jas panašios ypatybės yra nesukrikščionintos, laukinės dvasios požymiai. Ir tokios laukinės dvasios vyrai valdo valstybes, organizacijas, šeimas. Tokio nesukrikščioninto laukiniškumo, žvėriškumo yra labai daug kiekvieno žmogaus širdyje. Ir jis tiek tėra kultūringas, kiek jis, Dievui padedant, istengia pažaboti tuos savo laukinius gyvulinčius polinkius.

Tikroji pasaulio kultūra prasideda ir laikosi tik žmogaus sielos gelmėse kur ir kiek istengiama pažaboti, prijaukinti tą laukinį žmogų-zvėrį ir jį paversti dievišku, pagal Kristaus duotus nurodymus. Kito kelio į tikrą žmogaus kultūrą nėra. Todėl nėra kito kelio nei į tikrą tautų taiką, nei į pilną visų laisvę ir lygybę, Tik Kristus yra TIESA, KELIAS IR GYVENIMAS. Be Kristaus žvėris ir mirtis viešpatauja.

Tiek žvėriški, tiek dieviškai kilnūs žmonės auga šeimose. Norint ilgintis bei rūpinantis geresniu pasauliu, reikia stengtis pašalinti iš savęs ir savo šeimų žvėrį ir leisti jį išsigalėti Kristui su visa savo meile, nesavanau-

soliučiu paklusnumu Dievo Tėvo tvarkai. Tat kelias į pašaulio taiką, į tautų laisvę yra ir gas sunkus kiekvieno žmogaus savoje šeimoje persiauklėjimo ir perauklėjimo kelias, nes perauklėti daugelio žmonių visą elgesį. Kas nors turi pradėti drįsti būti krikščioniškas žmogus, nors dėl to jam tektų ir skaudžiai nukentėti. Taip nukentėjo Apaštalai ir pirmųjų amžių krikščionys. Taip nukentėjo Kenedžių šeima Š. Amerikoje, nes nekrikščioniškos galvosenos žmonės negalėjo pakęsti jų krikščioniško nusistatymo ir elgesio politikoje ir valstybės gyvenime. Nukenčia ir šeimose krikščioniškiau galvojančieji vaikai, žmonos, vyrai. Bet kitaip nėra galima. Žmogaus krikščioniškas auklėjimas reikalauja didžiųjų tautos patyrimai teikvepia mums tikėjimo, dąšos ir meilės tų aukų nesigailėti.

Plačiajame Pasaulyje

J. A. V. -

Siurpas ir pasipiktinimas sukrėtė visą Š. Ameriką bei laisvąjį pasaulį, kai birželio 5 dieną, trečiadienio rytą pasklido žinia, jog Los Angeles mieste Kalifornijoje nušautas senatorius Robertas Kennedy, anksčiau nušautojo prezidento Jono Kennedy brolis.

KADA NUŠOVĖ

Nušovė jį, kai jis ką tik buvo laimėjęs Kalifornijos valstijos rinkimus, kaip kandidatas į šį rudenį rinksimus JAV prezidentus. Po rinkiminių pergalės, linksmas, su draugaisėjo viešbučio laukiamosios salės viduriu, kai staiga kokių 3 metrų atstume, vienas jaunas vyrukas išsitraukė revolverį ir paleido keletą šūvių. Du jų susmigo į senatorių Robertą Kennedy: vienas smegenyse, kitas krūtinėn. Kiti šūviai sužeidė jo palydovus.

KAS TAI PADARĖ?

Suimtas žudikas pasirodė beesas Jordanijos arabas jau nuolis, prieš eilę metų imigravęs su tėvais ir visa šeima Amerikon. Tardomas atsisakė iki šiol bet ką kalbėti. Nepriima iš policijos nei kavos, nei cigarečių, matyt bijodamas, kad tokiu būdu jo neapsvaigintų ir jis ko nors neišpasakotų.

TUŠČIOS PASTANGOS. Tuščiųjų pastangų, su ab-tuoju nugabenus senatorių

Kaip gražu! Jau trečias būrelis išleidžia laikraštį. Pirmasis buvo iš Parque das Nações, antras V. Anastacio, o dabar Casa Verde lietuvių patrijų būrelis išleidžia šį Liūdnojo Birželio numerį. Šiame būrelyje yra sekantieji asmenys: Kazimieras Janulevičius, Jurgis Matelionis, Juozas Matelionis, Motiejus Sejūnas, Petras Tijūnėlis, Ona Matelionis, Andrius Stankūnas, Marija Baltušnikienė, Filomena Černiauskienė ir Jonas Stankūnas. Labai jums už tai ačiū.

Dėkinga M. Administracija

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS VALDYBA rusiškai

Tragiskųjų Birželio Ivykių MINĖJIMA

kuris įvyks šių metų birželio 16 d. 10 val. Sāo Paulo Katedroje Iškilmingas pamaldas pabaltiečiams lietuviams, latviams ir estams dalyvaujant ir vietos valdžios atstovams, laikys

Jo Em. Kardinolas Agnelo Rossi

Kviečiami visi tautiečiai kuo skaitlingiau dalyvauti pamaldose, Moterys ir mergaitės prašomos atvykti į pamaldas pas puošiusios tautiniais drabužiais.

B. L. B. VALDYBA

Kennedy ligoninė, bevežant jį operacijų salėn, buvo aprūpintas ligonių patėpimu. Operacijoje tuojau duota jam kraujo. Šeši gydytojai darė jam operaciją kelioms iš smegenų bei iš krūtinės išimti. Nors kulkas sėkmingai išėmė bet se Kennedy mirė. Jei nebut miręs, tai, gydytojų nuomone, būtų visą amžių likęs aklas ir paraližuotas.

SKAUDI ŠEIMOS NELAIMĖ

Kenedžių šeimą per paskutinius keleris metus ištiko viena skaudi nelaimė po kitos. Pirmą buvo paraližuotas jų tėvas Juozas Kennedy, irgi buvęs JAV senatorius ir jų ambasadorius Anglijoje. Paskui po gražios pergalės Jonas Kennedy, pirmasis JAV katalikas prezidentas nušautas. Dabar nepraėjus nė penkeriems metams nušautas ir antrasis tos pačios šeimos sūnus, laimėjęs Kalifornijos rinkimus kaip kandidatas į prezidentus. Ši nelaimė tuo skaudesnė, kai liko našlė žmona su dešimčia vaikų ir laukuama vienuoliktojo. Nors nei našlė, nei jos vaikai bado ir vargo nekeitė, nes yra labai turtinga šeima, bet vaikai be tėvo yra dideli vargšai ir todėl visų gerų žmonių užuojauta yra labai didelė.

VISOKIE KALTINIMAI IR SPĖLIOJIMAI

Amerikos, ir viso pasaulio spauda dabar teiraujasi, kas iš tiesų ir kodėl nušovė senatorių Robertą ir buv. prezidentą Joną Kenedžius. Pasau-

lio politikai ir laikraštininkai negali tikėti, kad juos nušovė savo pačių iniciatyva tie vyrukai, kurie paleido į juos šūvius. Jie klausia: kas tuos žudikus pasamdė. Vieni kaltina Amerikos turtuolius fabrikantus ir kariuomenės aukštąją vadovybę. Kiti kaltina net patį dabartinį prezidentą Johnsoną, kurs nenorįs kitiems užleisti savo vietos. Treti kaltina žydus, ketviri arabus. Žodžiu kaltinimų ir spėliojimų daug, o tikro atsakymo dar nėra. Viena tik yra aišku, jog laikam tikrai nepatiko, kad jauni katalikai vyrai, persiėmę apie socialinių teisių ginimą, atsistotų prie valstybės vairo, kad siektų taikos ir visų žmonių, net juodųjų rasės labo pačioje Amerikoje. Daugiau patirsime tik įvairiems tyrinėjimams pasibaigus.

◆◆◆ DYGSTA MOKYKLOS, UNIVERSITETAI

Brazilijos vyriausybė rūpinasi atverti brazilams savojo krašto lobius ir pakelti visų gerbuvį, steigia daug mokyklų ir universitetų žmonėms įvairiausių specialybių išmokyti: inžinerijos, chemijos, elektronikos, mechanikos. Mokyklos dažniausia vadovaujamos Šveicarijos, Vokietijos, Š. Amerikos profesorų ir specialistų. Iš ten ateina ir daugiausia reikalingo kapitalo visai tai Brazilijos pažangai finansuoti.

Jau Slavai Sukilo

PETRAS PAKALNIS

(tęsinys)

Aprašydama tuos įvykius, «Tiesa» taip miglotai išsireiškia, kad jokiū būdu negalima suprasti, už ką Novotny buvo pašalintas. Apie Novotny «Tiesa» taip sako: «Draugas Antoninas Novotnas vadovavo partijai eilę metų. Su jo vardu susiję dideli laimėjimai, kuriuos per tuos metus pasiekė partija tiek šalies viduje, tiek ir tarptautiniame komunistų judėjime. Čekų Komunistų Partijos Centro Komitetetas didžiai vertina pergalių atnešusį ir pasiaukojamą darbą, kurį tuo sudėtingu ir sunkiu laikotarpiu partijos ir res publikos labui nuveikė draugas Novotnas, vadovaudamas ČKP Centro Komitetui, ir pareiškia A. Novotnui padėką už jį».

Spaudimas is užsienio

Tos padėkos Novotnui, matyt, neužteko ir jis, remiamas artimųjų bendradarbių, pradėjo organizuoti ginkluotą sukilimą prieš A. Dubčeką. Tuo tarpu rusai, pastebėję kas darosi Pragoje, sušaukė Rytų Vokietijoje komunistų pasitarimą ir pakvietė Dubčeką pasiaiškinti. Dubčekas juos gerokai nuramino ir sakėsi esąs Rusijos ir jos satelitų draugas. Tačiau vengrijos atstovas pastebėjo, kad Pragos įvykiai turi anarchinį charakterį. Vokietis Kurt Hager išsireiškė aiškiau, sakydamas, kad naujoji Čekoslovakijos partijos vadovybė bei jos reformos ignoruoja «pagrindinius Markso ir Lenino doktrinos elementus».

Išgirdę tuos priekaištus, čekoslovakai pradėjo protestuoti prieš svetimųjų įsikišimą į jų reikalus ir pasiuntė Dubčekui laišką sakydami, kad jis turi tarnauti savo krašto, o ne komunistų bloko interesams. Dubčekas atsidūrė tarp kūjo ir priekalo ir, sugrįžęs namo, pasirinko vidurio kelią. Tuo tarpu jis užuodė Novotny ruošiamą sukilimą, kuriam, pagal JAV laikraščius, pritarė vidaus reikalų ir krašto apsaugos ministrai ir vie no tankų bataliono vadas. Kai planas išėjo aikštėn, generolas Jan Sejna, Novotny draugas, spruko į JAV. Dabar pasidarė karšta ir pačiam Novotny, ir jis pasitraukė iš prezidento vietos. Nauju prezidentu buvo išrinktas generolas Svoboda. Nors Pragos inteligentai siūlė kitą kandidatą, bet Dubček ir partija parinko tą generolą, darydami nuolaidą rusams.

Dubceko metodai

Dubčekas, matyt, yra gudrus strategas ir suteikęs pilną laisvę spaudai ir radio kalbėtojams, pakvietė Novotny draugus, kad paaiškintų čekų tautai savo darbus prieš televizijos kameras. Tas pakvietimas krašto apsaugos viceministeriui atrodo, būtų buvęs labai nemalonus, nes jis, važiuodamas į televizijos stotį, nusišovė. Pragos policijos viršininkas, kalbėdamas prieš televiziją, viešai atsiprašė studentų, kuriuos jis apkūlė praėjusiais metais. Tokio televizijos spektaklio čekai dar nebuvo matę. Dabar Čekoslovakijos policija turės nešioti ant krūtinės numerius,

kad kiekvienas žiaotų, su kuriuo policininku turi reikalų. O kai vyriausias Čekoslovakijos tribunolas pareiškė, kad peržiūrės visas senas bylas, vienas teisėjas pasikorė.

Peržiūriat Novotny «nuopelnus», naujai partijos vadovybei pasidarė aišku, kad nuodugnai reikia išvalyti partijos ir valdžios aparatą. Iki šiol jau atleistas slaptosios policijos viršininkas, vidaus reikalų, krašto apsaugos ir teisingumo ministrai ir kiti mažesni pareigūnai. Vyskupai paprašė valdžios, peržiūrėti savo santykius su Bažnyčia, o taip vadinamieji «taikos kunigai», kurie Gottwalds ir Novotny pageidavimu griovė Bažnyčią iš vidaus, jau pradėjo pakriksti. Ragos studentai suruošė iškilmingą eisnę pas Tomo Masaryk ir jo sūnaus Jono grabus ir padėjo vainiką. Jonas Masaryk buvo ilgametis Čekoslovakijos užsienio reikalų ministeris, ir įsigalėjus komunistams Čekoslo-

vakijoje 1948 m. nusižudė. Kai kas tvirtina, kad komunistai jį išmetė iš trečio aukšto pro langą. Dabar jo ir kitų pasmerktųjų bylos tyrinėjamos Pragoje ir visoje Čekoslovakijoje papūtė naujas vėjas, ir visi lengviau atsiduso.

Dubceko siekimai

Ko iš tiesų, Dubčekas ir nauja partijos vadovybė nori?

Nėra abejonės, kad Dubčekas nori duoti daugiau laisvės. Laisvės ne tik mažai valdančiųjų grupei, bet visai tautai. Todėl jis nukėlė savivaldybių rinkimus į birželio pabaigą, kad žmonės geriau ir laisviau galėtų parinkti tinkamus kandidatus. Kartu su spaudos, didesne politine ir kultūrine laisve, jis nori įvesti ekonominę laisvę. Tačiau nežinia, kaip toli jis galės ta kryptimi eiti. Dubčekas ir visa čekų tauta gerai prisimena vengrų revoliuciją 1956 m., kurią nuslopino rusų tan-

ka. Rytų Vokietijoje rusai laiko galingą armiją, kuri kiekvienu momentu gali įžgiuoti į Čekoslovakiją. Be to, rusai gali pavartoti ir ekonominį spaudimą. Juk beveik visa Čekoslovakijos ekonomija suderinta su rusų, ir daugumą žaliavų čekai gauna iš Rusijos. Kai savo laiku Čekoslovakija norėjo įsijungti į Maršalo planą, Stalinas jai tai uždraudė ir pakinkė į savo vežimą. Atsipalaidavimas nuo Maskvos reolių nėra vienos dienos dalykas, o jei Čekoslovakija labiau pasuktų į vakarus ir užmegztų prekybos santykius su Vakarų Vokietija, prieš tai protestuotų Rytų Vokietijos komunistai. Rytų Vokietiją tebevaldo Walteris Ulbricht, Stalino laikų liekana, kuris šnairuoja į kiek vieną laisvesnį judesį. Didesnis posūkis į laisvę nepatiktų ir lenkų Gomulkai, kuris neseniai uždraudė vaidinti prieš rusus nukreiptą Mickevičiaus veikalą. Taigi, siekiant didesnės laisvės, Dubčekui reikės būti labai atsargiam ir apdairiam ir skaitytis su spaudimu iš vidaus ir iš užsienio.

Matydamas didelius pasikeitimus Čekoslovakijoje, vienas diplomatas taip išsitarė: «vienintelis nepakeistas dalykas, bus, tur būt, tik žodis komunizmas». Iš tiesų, ugoslavija jau senai pakeitė savo ekonominę sistemą. Galimas dalykas, kad ir Dubčekas eis tuo pačiu keliu, kaip Jugoslavijos Tito. Kaip ten bebūtų, čekoslovakų tauta jau paragavo laisvės vaisių ir nenorės jų atsisakyti. Todėl ir šandien kaip kitados, tinka Maironio žodžiai: «Jau slavai sukilo. Nuo Juodmarių krašto pavaršaris eina Karpatų kalnais».

ALEKSAS KALINAUSKAS

Advokatas

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskritis, dokumentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai.

Rezidencija:
R. Joaquim Piza, 204
Tel. 31 2548

Raštinė:
15 de Novembro, 244
4.0 - Sala 19 - Tel. 37-0324
no 14,00 iki 18,00 val

JONAS JAKUTIS

RUA COSTA BARROS, 352

TEL. 63-3285 — VILA ALPINA

Turi įvairiausių statybos medžiagų, geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių.

Lietuviai pirkim pas lietuvius!

Gintarė Banatyte-Ivaškiene

Baltasis Stumbras

PREMIJUOTA ISTORINĖ APYSAKA JAUNIMU

(tęsinys)

— Gendrutis, eik žemyn pamiegoti: tu nuo vakar vakaro beveik nemigęs. Tokiomis mieguistomis akimis net jaučio ateinančio nepastebėtum. Aš vietoje tavęs čia pabūdėsiu.

Berniukas bando dar priešintis, bet tikrai sunku su nuovargiu kovoti. Juodu su Audriumi leidžiasi žemyn, Var gais negalais nusitempia ir vilkiuką, nusitvėrę už pažastų.

Dar vakar taip tvarkingai ir gražiai atrodžiusio kiemo šiandieną nebegalima pažinti. Kiek šaltokas, saulės spindulių maudomas rytas visai nesiderina su šiukšlinu kiemu ir pavargusiais, jame slankiojančiais žmonėmis. Tik septynios didžiosios liepos, aukurą dieną — naktį saugančios šnara savo džiūstančiais la-pais. Tik jų šakose, lyg nieko nebūtų atsitikę, šokinėja paukščiukai. Ties aukuru, rankas dangun iškėlę, kri-

vis Gedainis meldžia Vaivą sekmės šioje kovoje.

Tvartų niekas nebegalėjo išgelbėti. Jie nudegę iki pat pamatų. Matyti tik smilkstančių nuodėgulių krūva. Gerai dar, kad tvorą ties jais išsaugojo, nors aprūkusią, vietomis ir apsmilkusią. Dabar berniukai supranta, kad ne taip svarbu išgelbėti pastatus nuo ugnies, kiek pačią stulpų tvorą. Jai kur nors pradegus, Avaras su gauja bema-tant sulįstų vidun.

Viename kiemo kampe dvi moterys mežiama karves. Netoli šulnio ant stalo Liūnė dėlioja mėsas, raiko didelius duonos kepalus. Mat priešas šiek tiek aprimo. Gal ilsisi, gal planuoja staigesnį puolimo būdą. Bet kieman vis atšvilpia čia viena, čia kita strėlė. Tačiau, atrodo, jos leidžiamos ne pakenkti, tik priminti, kad jie dar nepasitraukė.

Berniukai ir vilkiukas, saugodamiesi strėlių, bėga prie

pastatų. Ties jų nakvynės namais Gendrutis atsiskiria ir įbėga į vidų. Audrys vaikščiodamas mato, kad vakar taip margai žydėję rudeniniai žolynai šiandieną strėlių nuskin-ti ir žmonių išmindžioti. Vienas raudonas žiedas prie pato medinės sienos strėle prismeigtas.

NUOSTABUSIS DURKLAS

Audrys įeina į kambarį, kuriame Rintas paguldytas.

— Sese Raminta, leiskite man vietoje Viesulio eiti pagalbom. Aš jau ir taip ilgai nieko nepadėdamas, guolyje tysau! — išgirsta jis Rinto žodžius.

Raišiodama Viesulio kaktą ir petį, Raminta nusiskundžia, įeinančiam Audriui:

— Tavo draugas, štai šis man nuo vakar ramybės neduoda. Leisk jį laukan ir gūna! Galiu leisti. Ar man gaila? Bet aualps, vos tik į orą iššęs, tiek kraujo praradęs. Ir kam bus iš to naudos? Tik, maa daugiau rūpesčio.

Tuo metu Vėsulis pakyla nuo suolo ir taria Ramintai:

— Jei žūsiu, paguosk mano

Daivą. Suramink vargšelę. Ji tokia jaunutė, Prižiūrėk ją, Raminta. Padėk.

Raminta įtikinamai palin-guoja galvą ir vos pajėgia akyse ašaras sulaikyti Karys išskuba nė neatsisukęs.

— Sakyk, kas naujo, Audry! Ar dar nematyti pagalbom? — teiraujasi Rintas.

— Net ir Lokys jos prieš vakarą nesitikė. Mums ilgu laukti, o Avarui per trumpas laikas.

— Kad tik nesumanytų dabar jėga vidun veržtis! Vyrai per naktį nuvargę, pakaitų nėra. Kardų kovą kažin ar laimėtume.

— Manau, kad kaip tik dė to ir liepė krivis čia Draugu-žį atvesti. Uoslę turi gerą — pajustų pasalūnišką žingsnį. O ir dantis moka giliai suleisti, — giria savo vilkiuką Audrys.

Tarpduryje pasirodo krivis Gedainis, ir visi nutyla. Jis vienintelis atrodo tvirtas, nenuvargęs, žvaliomis akimis. Iš jo dar vis sklinda visus stiprinantį paslaptinę jėgą. O vargė krivis nemažiau už kitus, Padėjo tvartus gesinti,

pačius jauniausius ožiukus ant rankų iš degančio tvarto išnešiojo, nuo kuoro priešui atsišaudė. Ir vis, kur buvęs, kur nebuvęs, prie aukoro, po plačiąja liepa, meldė Praamžių.

Gražų rytą mums siunčia dangus. O jei jis truputį šaltokas, tai netrukus mus sušildys Avaras su užpuolikais, sako krivis.

— Neminėkite to niekingo vardo, krivi! — sudrebėdama ištaria Raminta.

— Nebijok, sese. Kovosime iki paskutinio vyro, kol ateis pagalba. O kad Avaras iš pasalų Ramintos nepagrobūtų, paliksiu čia Audrį su Draugužiu.

— Jei jūs vyrai, žūsitate, ir mes visos, nelaukdamos kalavijuočių, eisime kartu pas Praamžių!

— Raminta, kodėl Avaro taip bijai? — ramiu balsu paklausia krivis.

(B. D.)

LIETUVA

«NOSSA LITUANIA»
RUA LITUANIA, 67
SÃO PAULO, 13 S.P.
TELEF. 92-2263

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS

DIREKTOR RESPONSAVEL DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

REDATOR: JONAS KIDYKAS

PRENUMERATOS KAINA METAMS: N Cr.\$ 10,00 visoje P Amerikoje. GARBĖS PRENUMERATA N Cr.\$ 25,00. GARBĖS Apskiro numer. išleidimas N Cr.\$ 60,00 Paskiro Nr. Kaina Cr.\$ 20 SKELBIMAI: pirmame puslapyje N Cr.\$ 15,00 paskutiniajame N Cr.\$ 10,00. viduriniuose puslapiuose N Cr.\$ 5,00 Ilgalaikeiems skelbimams daroma nuolaida

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy savo žiūra. Nenaudoti straipsniai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos nuomonę. Už skelbimų turinį ir kalbą redakcija neatsako.

Jo Dvasia Lietuviuose Gyva

ŠIMTMETĮ NUO VYDŪNO GIMIMO IR 15 METŲ NUO MIRTIES MININT

JONAS MIŠKINIS

Šiame, Lietuvos Laisvės kovos metais, sukako 100 metų nuo rašytojo filosofo Vydūno (tikroji pavardė Vilius Storasta) gimimo ir 15 metų nuo jo mirties. Vydūnas buvo vienas iš reikšmingųjų lietuvių tautos žadintojų, minytojų, o taip pat ir vienas originalaus veido lietuvių rašytojų.

Vydūno gyvenimas — nuolatinis budėjimas lietuviybės sargyboje, o jo kūryba lietuviškosios dvasios galių ieškojimas, jų ugdymas, lietuviškosios dvasios pagrindų stiprinimas. Jo mintys gilios, sa vaikingos. Norint Vydūno mintis suprasti, reikia į jas atidžiai įsigilinti. Tik tada pastebima, kokios didingos mintys, kokie neįkainojami dvasios turtai glūdi jo kūryboje. Tada lyg pajunti, kad šioj žemėj, kur iš kiekvieno reikalaujama kovos ir darbo, vis dėlto miela ir maonu gyventi

KILMĖ IR VEIKLA

Vydūnas — Vilius Storasta gimė 1868 m. kovo 22 d. Jonaičiuose, Šilutės apskrityje, Pilkalnės apylinkėse. Pirmasis mokslo žinias įgijo iš savo tėvo, Berlyne baigusio mokslo ir kurį laiką kunigavusio Žemaičių krašte, vėliau mokytojavusio Mažosios Lietuvos. Iš tėvo Vydūnas ir paveldėjo lietuviškąją sąmonę. Būsimasis rašytojas brėsdamas mokėsi Pilkalnės ir Ragainės mokytojų seminarijose. Su brendimu stiprėjo ir jo lietuviybė. «Dar vaikas būdamas ir pastebėjęs, kaip doriškai silpninami yra lietuviai vokiečių, kai jiems apreiškia ma panieka, pasiryžau savo amžių tam skirti, kad lietuviai galėtų jaustis garbės vertais žmonėmis» — rašo Vydūnas savo autobiografijoje.

1888—1892 m. būdamas mokytoju Kintuose, jį brandino savy lietuviybės jėgas, kurios galingai ėmė reikštis 1892—1912 m., jam bedirbant mokytojo darbu Tilžės vidurinėj mokykloj. Prasminga lietuviškąją veiklą augo su jo gyvenimo patirtimi ir studijomis Greifwaldo, Halės ir Berlyno

universitetuose. Vydūnas studijavo filosofiją, religiją, meną, literatūrą ir kultūros istoriją, gamtos mokslus; teisės filosofiją, sociologiją ir sanskritą, graikų, lotynų, prancūzų ir kitas kalbas. 1917—1919 m. buvo Berlyno universiteto Oriente seminaro lietuvių kalbos ir kultūros docentu.

Vydūno lietuviybės ugdymo intensyviausia veikla prasidėjo apie 1895 metus. Jis tada jau buvo Mažosios Lietuvos tautinio gyvenimo aktyvus veikėjas, mokė jaunimą vaidinti, dainuoti, rengė su jaunimu tautines šventes, mokė juos lietuvių kalbos, sakė įvairiose vietose kalbas, skaitė paskaitas, kuriomis žadino lietuviškąją sąmonę. To paties siekdamas, nepriklausomybės metais jis lankė ir Didžiąją Lietuvą. Kurį laiką buvo net mokytoju Telšių gimnazijoje.

KŪRYBA

Vydūno lietuviškos visuomeninės ir kultūrinės darbas yra susijęs su jo literatūrinio kūrybinio darbu. Iš prigimties turėdamas lakią vaizduotę ir būdamas gausiai apdovontas kūrybinėmis galiomis, dar vaiku būdamas, savo ažiūninkams sakydavo improvizuotus pasakas. Jo pirmieji rašiniai, veikalėliai — poemėlės ir apysakėlės buvo parašyti vokiškai. Apie savo lietuvišką literatūrinę darbo pradžią Vydūnas taip sako: «Iš pradžių nežinojau, kaip taip pradėjus. Ir tik tai, progal pasitaikius, prisipažinau lietuvis esąs. Bet rašinėjau, kaip iš mažų dienų jau darydavau, poemėles ir apysakėles vokiečių kalba. Nemačiau kelio, kaip sudarkytą prigimtą kalbą gerinti galėčiau. Ir tik iš lengvo, Tilžėj susijęs su kitais lietuviais, pradėjau ir lietuviškai rašyti».

Vydūnas pirmą didesnę kūrybinę «Pasiilgimas Veldėtojo» parašė 1898 metais. Jis buvo suvaidintas Tilžėje. Atrodo, kad ši data ir buvo jo lietuviškos kūrybos pradžia. Po to jau seka vienas po kito

Vydūno veikalai scenai: «Pra bočių šešėliai», «Amžina ugnis», «Tėviškė», «Mūsų laimėjimas», «Lietuvos pasakėlė», «Sigutė», «Ragana», «Jūrų varpai», «Vergai ir dykiai», «Žvaigždžių takai» ir kiti. Vėliau Vydūnas parašė dar šiuos stambesnius kūrinius: «Likimo bangos», «Pasaulio gaisras» ir «Laimės atošvaista».

Vydūno kūryba skaitytoją nukelia lyg į dausas, kur gali pajusti kilnesnio gyvenimo dvelkimą. Jo kūryba auširdi, didinga, ideali. Jis rodo kelius kelius kilti dvasia aukšty. Jis nori lietuvi matyti dorą, tvirtą dvasioje, kilnų. Nepatinka Vydūnui lietuvis, kuris leidžia save dvasiškai pavergti ir tampa kitos dvasios vergu. Todėl Vydūno raštuose visur pabrėžiama mintis: «Būk sau žmogus».

TAURI ASMENYBĖ

Vydūnas taurus filosofas — išminčius. Jis turėjo susikūrus savotišką savo vidaus pasaulį. Tas pasaulis pasižymi įvairiais filosofiniais niuansais. Šalia to, Vydūnas yra gilius lietuvis. Nuo pat vaikystės ligi žilos senatvės, į nieką neatsižvelgdamas, ėjo tik lietuviškuoju keliu, tapdamas ir nepriklausomos Lietuvos pranašu. Jis savo gilių minčių kūrinėje «Prabočių šešėliai» jau aiškiai jautė atgimtančią Lietuvą ir matė tekančią jos ateities aušrą.

Visur ir už viską aukščiau Vydūnas statė žmoniškumą. Jo manymu, lietuvis turi būti žmoniškas net ir savo priešams. Esą, svarbiausias lietuvi ginklas turi būti dvasinė kultūra ir žmoniškumas. Vydūno kilni dvasia, jo didingumas, atsispindėjo ir jo veido išraiškoje.

Jis ne vien žymus savo rašiniiais, bet ir savo dainomis. Daina jis stengiasi išreikšti meilę savam kraštui — Lietuvai. Tų dainų skambesys ir žodžiai artimi pačioms Vydūno mintims, jo sielai: «Lietuva, brangi šalele, visados aš tavo, /Vis tik prie tavęs širdelė, tu tėvyne mano, arba «Sėdžiu ant kalnelio, sau dainuodama. /Mielas tas kraštelis! O tai Lietuva»

Tačiau grubūs politinio gyvenimo įvykiai giliu rūpesčiu ne kartą vėliau prisilgė šio kilnaus lietuvių sielą. 1935 m. nepriklausomoj Lietuvoj minėjome Vydūno 70 metų amžiaus ir 40 metų vaisingo literatūros darbo sukaktuves, kada pats Vydūnas, taurusis lietuviybės saugotojas ir jos gynėjas Prūsų Lietuvoje, reikšmingos savo sukakties išvakarėse neteko laisvės! Vokiškiai naciai Vydūną areštavo ir įkalino, bet, nesuradę kaltės, po dviejų mėnesių iš kalėjimo išleido, palikdami jį policijos priežiūroje.

1944 m. bolševikams okupavus Didžiąją ir Mažąją Lietuvą, Vydūnas nusprendė pasitraukti į Vakarus. Tačiau jo odiseja buvo begaliniai sunki. 1945 m. raudonarmiečiai

Krikščionija

(pabaiga)

PORTUGALIJA

Bėdos su valdžia: tremtis vyskupui už kritiką; cenzūra popiežiaus kelionių aprašymams. Atsinaujindama Bažnyčia nori atsiskirti nuo diktatoriškos valdžios varžtų.

Portugalijos katalikai mėgta savo padėtį lyginti su Lenkijos katalikų padėtimi. Tiesa, abu yra akistatoj su diktatoriaus režimais, tačiau aplinkybės skiriasi. Jauni katalikai Lenkijoje nerimsta, kad tiek daug energijos išleidžiama konfliktui su valstybe. Tuo tarpu pažangieji Portugalijos inteligentai vertina Bažnyčios atsinaujinimą tik šiuo mastu: kiek jis padeda Bažnyčiai ne besitapatinti su diktatoriaus Salazaro režimu, Pavojai labai ryškūs. Štai Oporto vyskupas tebėra egzilyje, nes jis prieš devynis metus parašė kritikos laišką dr. Salazarui ir drąsiai jį paskleidė.

Priežastys, kodėl atsipalaiduoti nuo režimo yra aiškios; pavyzdžiui, yra nesutaikoma su Bažnyčios socialiniu mokymu neleisti darbininkams turėti laisvų draugijų. Darbininkams uždrausta streikuoti, o unijos yra valstybės kontroleje. Cenzūra trukdo paskleisti žinias net apie popiežų. Portugalijos vyriausybė pasipiktino, kad popiežius važiuoja į Indiją, kuri taip neseniai buvo užėmusi portugalų koloniją Goa, tad savotiško protesto vardan uždraudė spausdinti išstisus popiežiaus kelionės reportažus. Režimo oponentai teigė, jog vyriausybė net grasino, kad, jei bus drįsta nepaklausyti, bus atšauktas konkordatas, atimta valstybės finansinė parama ir bus atspausdinta baltoji knyga apie kunigų nusikaltimus valstybei.

Prie grasinimų prisidėjo dvi baimės; praeities ir ateities. Portugalijoje prieš Salazaro režimą siautė stiprios antiklerikalinės nuotaikos: incidentai, kuriuose kunigai buvo apmėtyti akmenimis. Yra ir ateities baimė: daugelis įsitikinę, kad, jei režimo autoritetinė struktūra staiga pasikeistų, iš to labiausiai pasipelnę komunistai. Todėl atsinaujinimas ta prasme, kad Bažnyčia atskirtų nuo valstybės, gali pareikalauti daug kančios.

Savarankiškam gyvenimui ruošiamasi, ypač Lisabonoj,

Ji apiplėšė, o lenkų kareiviai žiauriai jį sumušė. Į vakarų Vokietiją pavyko jam atvykti tik 1946 metais. Apsigyveno Detmoide, čia jį lietuviai jau paėmė savo globon. Gyvendamas tremtinio nedalioj, labai sielajos Lietuvos likimu. Gyvybė jo užgeso 1953 m. vasario 20 d. Vydūnas mirė, be jo darbai ir idėjos gyvos tiek laisvojo pasaulio lietuviuose, tiek rusų okupuotoje Mažosioje ir Didžiojoje Lietuvoje.

kuri yra kur kas mažiau nukrikščionėjusi negu pietų Algarve krašto dalis. Liturginės reformos prigijo, ypač Mišios sava kalba. Lisabonos katedra švari, paprasta, su paprastu stalu-altorium veidu žmones. Jei kas katedroj ieškotų plasterinių šventųjų statulų — nusiviltų. Lisabonos seminarija, kuri aptarnauja keturias vyskupijas yra laikoma modeliu kitiems kraštams. Seminaristai prieš kunigystės šventimus raginami (nors į tai vyriausybė žvelgia labai itariamai) dirbti vienerius metus už seminarijos sienų. Pasaulečiai gyviau dalyvauja Bažnyčios gyvenime. Ekumenizmas sutinka maža klūčių ir Lisabonoje veikia net kelios įvairių tikybų diskusijų grupės. Krašte tačiau nekatalikų labai maža — pavyzdžiui, yra tik 40.000 protestantų.

OLANDIJA

Pirma klausos sąžinės balso, bet lojalūs Bažnyčiai ir popiežiui. Diskusijos ir eksperimentai. Centrinė problema: kaip autoritetą sutaikyti su praktika.

Olandijoje pastoracinis gyvenimas judrus. Diskusijos yra dalis religinio pergyvenimo — štai krašte 15.000 diskusinių grupių nagrinėjo II Vatikano susirinkimo darbą. Atsinaujinimo centrinė problema olandams yra, kaip autoritetą galima sutaikyti su praktika. I Vatikano II susirinkimą žiūri ma kaip į patvirtinimą to, kas Olandijoje jau anksčiau buvo daroma — į jį nežiūri ma kaip į programą ateičiai.

Daugelis į olandų katalikus žiūri kaip į «pirmąją Bažnyčią», kuri bando kelius, kuriais kiti turi keliauti. Vyks ta bandymai, tačiau Nichols neranda juose nieko, kas jam keltų išgąstį. Jam teko dalyvauti vienose eksperimentinėse Mišiose, skirtose studentams Amsterdame: jam padarė įspūdį religinio jausmo šiluma.

Olandijoje jaučiama, kad Roma yra netekusi ryšio su Bažnyčia. Kaip pavyzdys, dažnai minimas neseniai išleistas parėdymas apie kunigų celibatą (nevedimą). Olandijoje tai laikoma klaida ne dėl to, kad ateityje nebeliktų savanoriškai celibatą pasirenkančių kunigų, bet dėl to, kad nematoma šio nuostato naudos. Olandai popiežiaus apsisprendimui mato dvi priežastis: pirmoji — viduramžių mintis, kad celibatas pagelbsti didesniai intymumui su Dievu: antroji — kad viengungis kunigas yra labiau palinkęs klausyti Bažnyčios autoriteto, nes jis nieko kito neturi. Abu argumentai olandų atmetami.

DALYVAUKITE KATEDROJE PAMALDOJE

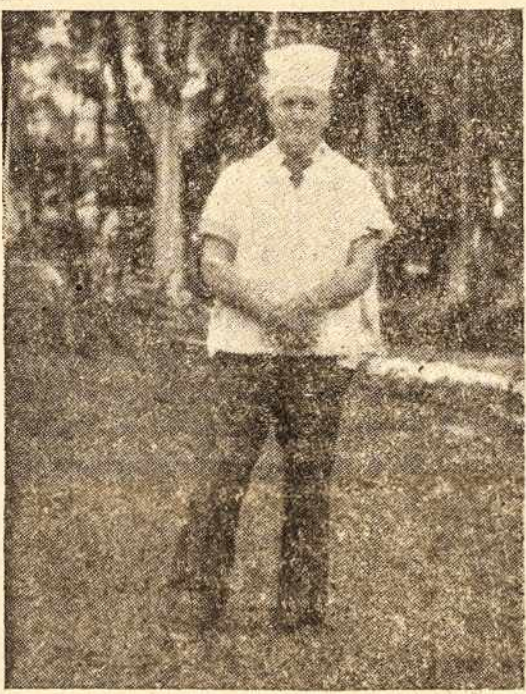

RUA LITUÂNIA, 67 — MOÓCA — SÃO PAULO, 13

Mooca

«Mūsų Lietuvos» redaktorius Kun. Jonas Kidykas, S.J. jau pargrižo iš ligoninės. Operacija, ačiū Dievui, pasisekė labai gerai. Gijimo perijodas dar gali užsitęsti koki mėnesį. Šiuo metu T. Kidykas atliks savo metines rekolekcijas.

VINCAS KAČINSKAS, sunkiai sergąs Prancūzijoje, Paryžiuje, ieško savo dukros Eugenijos. Turintieji kokių žinių kreipkitės į «M. L.» Redakciją arba į Arte Grafica «Lituanica» Ltda. spaustuovę.

T. J. Kidyko akies operacijos išlaidoms padengti žmonės surinko aukų virš 400 naujų kruzeirų. Tėvas Kidykas visų jėzuitų ir savo vardu labai dėkoja visiems aukojusiems ir tiems asmenims, kurie spontaniškai savo iniciatyva šias aukas surinko. Dievas Jums šimferiopai atlygias.

«M. L.» PRENUMERATORIAI

- Longinas Gaigalas (oro paštu) užsakė O. Gaigalienė, 25 ncr.
- Petras Šukys 20 ncr.
- Antanas Šimbelis 15 ncr.
- Juozas Lisauskas 13 ncr.
- Po 10 ncr.: Liudas Ralickas, Petras Streigys, Povilas Pipiras, Anelė Ferlov.

VIRĖJAS JUOZAS GAVĖNAS

Šis mūsų patrijotas lietuvis, uolus «Mūsų Lietuvos» skaitytojas, leidėjas ir platintojas, moka labai gerai gaminti valgius. Tik kreipkitės į jį telefonu 220-9385, arba nuvykite į Restorantą Serramento, Rua Antonio Nascimento Mora, 245, Casa Verde, Vila Baruel, o jis jums pasakys geriausiems valgiams receptą. Ypač pasiteiraukite pas jį, kaip gaminti puikiausią Feijoada a Carioca, arba Cabrito a Caçadora ir Vatapá a Baiana. Jis siems mandagiai ir gražiai patarnauja, bet labiausiai laukia lietuvių. Dar pakartojau adresą: Rua Antonio Nascimento Mora, 245, Casa Verde, Vila Baruel.

PAIEŠKOJIMAS

Vaclovo Songailos (Rozalijos sūnaus) ieško giminaitis Juozas Banevičius, gyvenęs Tveruose. Jis arba žinantieji apie jį prašomi atsiliepti šiuo adresu: M. Rimkus, 6643 So. Maplewood Ave. Chicago Illinois, 60629, USA

Šventkelionė

Ir šiais metais Šv. Juozapo Vyrų Brolija organizuoja šventkelionę į Dievo Motinos N. S. Aparecida do Norte šventovę. Tai bus liepos mėnesį (tikslī diena bus vėliau pranešta). Kviečiame norinčius ruoštis.

«AUŠROS» CHORAS

Antaninių, joninių, aloyzinių, petrinių ir povilinių progą rengia jaukų pobūvį šių metų birželio 22 dieną 20 valandą. Bus muzikos, užkandžių, orkestras ir šokiai. Choras išpildys įdomią programėlę. Kviečiame visus tautiečius dalyvauti. Pakvietimus galėsite gauti pas choristus ir pas jėzuitus. Galima dalyvauti apsirengus ir ne išveginiais drabužiais (traje tipica). Nepilnamečiai galės būti tik iki 22 valandos, Kadangi ankstyvesnis skelbimas nebuvo pilnas, tai jis laikomas negaliojančiu. Iki pasimatymo pobūvyje.

REIKALINGA PAGELBA

Viena lietuviška šeima labai reikalinga pašalpos, ypač pinigais (baltiniais jau sušelpė misijonierius). Šeimoje niekas nedirba. Duktė invalidė, tėvas ligoninėje, sūnus mokosi kitas sūnus bedarbis. Jei kas galėtų sušelpiti, paramą įteikti T. J. Bružikui

VILA ANASTACIO

Dr. Jono Basanavičiaus vardo Lietuvių Mokyklos Globėjų Būrelis ruošia šaunų pobūvį, pavadinta VEDUSIŲJŲ ir SĄŽADĖTINIŲ VAKARIENĖ, kuri įvyks šių metų liepos 6 dieną 21 valandą, Vila Anastacio, Rua Camacan, 625.

DZIAUGIUOSI PABUVES 8 DIENAS ITŪ

Kiekvienais metais jėzuitai atlieka savo 8 dienų rekolekcijas. Galima pasirinkti kurį jėzuitų namą, kolegiją ar rezidenciją. Jau buvau Nova Friburgo, Tres Poços, Itaiçi, Rio de Janeiro ir Porto Alegre. Šiais metais pasirinkau tėvų jėzuitų rezidenciją Itū

mieste. Kelionė trunka apie dvi valandas autobusu. Vykdamas negalėjau matyti gražių laukų, kalvų ar griovių, nes vykau jau temstant, gegužės 13 d., bet pargrižtančiam džiaugėsi širdis besigėrėdama gamtos grožiu, ir garbindama Dievą, kuris ją sutvėrė.

Iš tikrųjų yra kuo grožėtis. Apskritai Brazilijos gamta yra įdomi ir įvairi. Žemės paviršius pilnas kalvų ir klonių gražių upių, gražių ežerų; jų krantai apaugę medžiais, ypač įvairių rūšių palmėmis. Žydinčių medžių galima pamatyti, ypač leidžiantis kalnais į Santos ar R. de Janeiro.

O pakeliui į Itū, ar iš Itū ką keliautojo akys mato? Pirmą kartą gyvenime mačiau tokius akmeningus laukus. Tie didžiuliai akmenys ne pasislėpę žemėje, o lyg kokio milžino iš sterblės pasėti, gulį žemės paviršiuje, Rodos, imtum ir susirinktum į sterblę. Kai kurie akmenys perskelti pusiau ar į keleta dalių; matyt pažiūrėta ar stipras, ar vertas statybai, ar skulptūrai. Taip perskelti ir riogso vienur kitur laukuose. Tą akmenų daugybę mačiau tik viename ruože, gal 10 kilome-

ATSKIRO NUMERIO
KAINA 0,20

trų pločio. Toliau vėl dirbama žemė; ir niekur nesimato akmenų.

ITŪ MIESTAS

Nuvykęs iš pradžių nusimaniau. Pabėgęs iš didmiesčio bildesio, sakau, rasiu ramią vietelę ir nervai pailsės. Lyg tyčia, pasitiko mane didžiausias užesys, mat tą rezidenciją supa net du triukšmingi fabrikai: vienas audimo, o kitas visai nesužinojau koks.

Praėjo viena diena, kar girdžiu bildesį, o toliau visai apsipratau. Tik tas staigus fabriko užkaukimas smarkiai išgaždina.

SENIENOS

Mažai turėjau laiko aplankyti Itū mieste įdomias bažnyčias ir kitokias įstaigas. Sa koma jog Itū yra vienas seniausių Brazilijos miestų. Jau 1814 metais jis turėjo virš 50 tūkstančių gyventojų. Dabar, žinoma, keleto kartų daugiau. Itū pagarsėjęs savo didieju bažnyčių skaičiumi. Tikintieji labai gerbia bažnyčias, kunigus. Dėl to tiek daug buvę šiame mieste pašaukimų kunigus ir vienuolius. Čia yra ir jėzuitų labai sena Bem Jesus Bažnyčia. Čia gyveno ir mirė 1820 m. garsus ir žmonių mylimas jėzuitas Juozas de Campos Lara. Jis buvo iš tojės pas jėzuitus dar prieš jėzuitų uždarymą 1773 m. Jis meldėsi, kentėjo persekiojimus ir pranasavo, kad jėzuitai vėl bus gražinti Bažnyčiai. Iš tikrųjų, jos tos laimės sulaukė. Popiežius Pijus VII grįžęs iš Prancūzijos Fontainebleau nelaisvės į Romą 1814 m. vėl jėzuitų vienuolyną atidarė ir dabar vienuolynas turi 36 tūkstančius narių.

Atsilikęs rekolekcijas ir labai patenkintas vėl grįžau prie savo numylėto misijų darbo São Paulo mieste.

J. Bružikas, S. J.

KAIP IŠ DANGAUS KRITUSI PROGA

Labai pigiai parduodama viešbutis su restoranu ir baru bei visais įrengimais, MARINGA miesto centre prieš autobusų ir traukinių stotį. 48 kambariai su baldais ir patalinėmis. Kaina tik 50,000 naujųjų kruzeirų arba 50 milijonų senaisiais. Inešti reikia 20,000, o likusieji 30.000 nkr, išmokami ilgalaikiais išsimokėjimais. Dėl smulkesnių informacijų kreiptis į STASYS, Avenida da Paz, 811, arba telefonu 46-2384, Utinga — Santo André.

Dr. Victor Pedro Sculytis

Cirurgião dentista pela Universidade S. Paulo
C. R. O. S. P. Nr. 727
Clinica de adultos e crianças Fluor — RX — Alta rotação.
Endodontia e ortodontia movel (ortopedia),
Taisomi kanalai ir kreivų dantys.
Rua França Carvalho, 121, Moóca,
Arti Dr. Vinco Kudirkos mokyklos rūmų.

Lietuviai Urugvajuje

Malonu girdėti, kad lietuviai Urugvajuje smarkiai dirba. Šiais metais jie susiorganizavo ir kreipėsi į Urugvajaus valdžią, kad Lietuvos vardu būtų pavadinta Monte videu mieste viena aikštė. Urugvajaus valdžia patenkino prašymą ir štai lietuviai jau tur aikštę, kuri randasi Av. Gral Rondesu ir Gral. Aguilar. Į šį organizacinį komitetą įeina: Pranas Dobilevičius, «Lituanica en el Uruguay» Radio Valandėlės direktorius Juozas Vaštakas, Urug. Liet. Kult. Draugijos Pirm. Stasys Goda ir liet. parap. klebonas Jonas Giedrys S.J. Brazilijos lietuviai, ir mes kuo nors įamžinkime šiuos metus.

DR ANTONIO SIAULYS
C. R. M 10 647
Cirurgião da Santa Casa de São Paulo
Medico da Cruzada Pro Infancia
Especialista em Obstetricia pela Maternidade de S. Paulo
Clinica de Adultos e Crianças — Molestias de Senhoras
Partos — Operações
Horario: Das 12 as 14 e das 19 as 21 horas
Jonsultorio e Residencia RUA DOS TRILHOS, 1576
Mooca, Fone 92-3991

Atende-se com hora marcada
DR JONAS NICIPORCIUKAS
Cirurgião Dentista
p/ Universidade de São Paulo
RAIOS X
Consultorio: Rua Capí Pacheco Chaves, 1206;
Vila Prudente, Tel. 63-5352